

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvárt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Községi gazdaszövetkezetek.

Megkondul az esti harang s a falu apraja, nagyjaiát rebeg, kérve Isten áldását a holnap kezdődő nagy munkára. Javában foly már az aratás! Végre befejezéséhez közel egy hosszú év, mely alatt a gazda annyit fáradozott, töprenkedett, oly sokszor remegett s törölte verejtékes homlokát; végre miként a hajós, . . . megpillantja a partot; most a gazda is reménykedhetik, hogy a sok nélkülözés, önmegtartózkodás, munka és aggodalmak után céljához ér; megtalálja a kikötőt, fáradozásainak jutalmát. Igen, így lenne az a világ rendje, s miként az ügyvéd, az orvos, ha kötelességét teljesítette, a legitim honoráriumot inkasszája, épügy a gazda is a legutolsó munkájának fáradságának érett gyümölcse után. Csakhogy a míg orvos, ügyvéd biztosan számíthat nek egyedi jövedelmét néha könyvekkel áztatott anyaföld nyujtáná, a fizetés jelen órájában, az aratáskor még csüggedtebbek lesznek, mert immár az eddig fentartó remény is buborékként elpattant, az ébredés egész keserősége nyer kifejezést azon mizeriában, hogy ha van is valami kis termés, az alig, vagy éppen nem értékesíthető. A gazdának sem ideje, sem alkalmja a bürzén spekulálni, legfőképp a közép- és kisbirtokos, ha betekint a különben is sovány erszényébe, mely a mindennapi sürgős szükségletek által ma már teljesen kiürült, s ha látja, hogy a megelőző évek rossz gabona áraival arányban nem áll, minden egyéb bevásárlandó cikknek magas ára tárczája egyensúlyát mennyire veszélyeztette, ha látja, hogy az ez évben beültetett sertésvész az eddig oly jó háztartási segélyalapot is tönkre tette, s ha még mind ezt nyomja néhány sürgős fizetési felszólítás: úgy pizára dobja hanyat-homlok tömegesen termését, s az így is alacsony árakat a nagy kínaiat még lejjebb szorítja. Legkivált a vidéki piacok lesznek tele pár nap múlva gabonával, mely eladó azon áron, a milyent az ottani piac „Ringje” vagyis az egymással kartellben ál-

ló helybeli kereskedők és furfangos ügynökök, kik egymásra nem licitálóak, jónak fognak találni megadni.

Heinével elmondhatjuk „est ist eine alte Geschichte, sie bleibt aber immer neu.“ Így van ez minden aratáskor, de évről évre rosszabbak lesznek a viszonyok, és struccmadárként várja a gazdaközönség az események folyását, s ha sorba bukik el mellettünk egy-egy jó barát, remegve kérdezzük, mikor kerül reánk e sor. De hát nincs segítség, nincs orvosság, a drága, nyomasztó adósságokba elmerült gazdaközönség részére? Igenis van módja a bajokat enyhíteni, de miként nem a tengerből lesz a patak, úgy ne keressünk mindig felülről minden segítyt, ne kívánjunk egyszerre nagy országos intézményeket, mert ezek nálunk többnyire messziről fényesek, de a jótékony meleget csak a tüzhely körül terjesztik, egyes közeli nagy alakoknak jut fény is a melegtől, míg a távolabbi apróbb lényeknek csak az árnyéka és a meleg birta marad.

A legnagyobb erő az apróbb erők összetétele utján állítható elő, a leghatalmasabb hadsereg egyes katonákból van szervezve, az apróbb vízesések összefolynak s ellenállhatatlan erővé egyesülnek. Vegyünk példát a természetből, egyesüljünk, szövetkezzünk, mint annak elemei. Ha az intéző körök a hatalmas merkantilisták szövetségét pártolják, álljon viszont a gazdaközönség, a vidéki társadalom s építsen egy olyan erős phalanxot, mely védelmet biztosít az élethalál harcban. Központok, szövetkezeti pinczék, szövetkezeti gyárak, beszerzési szövetkezetek számos testvéreikkel nem az álmok fellegrárai, de oly hasznos intézmények, melyeknek meg kell és meg is fognak valósulni, de miként a helyes összhangot csak a hangok helyes sorrendje adja meg, azok, kik a segélyre első sorban utalják, a vidék kis falui, önmaguk szövetkezzenek s midőn megerősödtek, egyesüljenek, nőjenek, terjeszkedjenek mini Raiffeisen takácsai.

Es legyen a mi vármegyénk egyike az elsőnek, kövesse Pestmegye jó példáját. Bölcsője az ily szövet-

kezetnek meg van Gyöngyösen, a „hevesmegyei gazdaszövetkező hitelszövetkezet”, mely még szerény körben de biztos alapon halad előre a gróf Károlyi Sándor elnöklése alatt „álló hazai szövetkezetek központi hitelintézetével” szerves összeköttetésben, ennek áldásos működését terjeszteni célja, s már eddig is több községi szövetkezetet alapított, melyek mindegyike önállóan nemcsak szépen prosperál, de valóban örömmel nézni ezen községi szövetkezeteket, mely am bízni és lelkesedéssel vannak azok vezetve, s ámbár az igazgatóság mindenütt díjtalanul működik, önzetlen munkájukat a legpedánsabb rend, szakértelemmel és buzgósággal vezetik s leginkább ezen szellemnek köszönhető, hogy pár hónapi fennállásuk máris érezhető eredményt mutat föl. Nem csak számtalan kis egzisztenciát mentett meg a vidéki uzsorások kezei közül, de hogy többet ne említsünk, az egyik, ily szövetkezet területén egy már régóta fenálló pénzügyintézet a szövetkezet konkurenciájára folytán közel 20 százalékra leszállította a kölcsön kamatlatát, egy másik községben szövetkezeti mézárshéket alapítottak s a legjobb marhahúst 32 kron mérik ki s innét terjedt tovább a felvidéki szövetkezeteket direkt saját buzájukból otthon készített kenyérral látni el; egy további község ily szövetkezet útján akar egy birtokot megvásárolni stb. Mind ezen szövetkezetek számai összefolytak a gyöngyösi központban, a hol a tagok száma, oly tekintélyes egyénekké szaporodik nap-nap után, kiknek személyiségében is meg van a jövő prosperálás biztos garanciája, s általuk szépen fedezve van azok száma, kik nyereszkeskedési, önző reményükben csalódva, elhagyják a szövetkezetet.

A hevesmegyei g. ö. hitelszövetkezet tagjainak, 4—5 százalékos fizet üzletrészeik után, de ennél többet alapszabályszerűen nem, mert nem nyereszkeskedésre alakult s legközelebbi célja, hogy mindazon közönségben, hol arra a talaj alkalmas, autonóm k. szövetkezetet alapítson, ott az igazi szövetkezeti szellemet megismertesse

TÁRCZA.

Egy merész lépés.

Reggeli kilenc óra volt. A principális még ilyenkor nincs fenn, — tehát a fiatalabb gyakornokok kíváncsian nézegetik a reggeli póstával frissen hozott levelek tömegét.

A sok nehézkes hivatalos levél közt, nagyon szembeütően kandikált ki egy szép női írással czimzett, melynek finom szabályos vonásai, mindenesetre érdekeltető volt.

Valjon ki írhatta? — mit írhat? — stb. — számtalan találgató kérdés hangzott mindenfelől, — míg végre az előszoba ajtaja hirtelen felnyílt, s azon a főnök intelligens szigorú alakja lett látható, — s így félbeszakítva lett minden tudakozódás, az érdekes titok számukra továbbra is titok maradt.

Komoly arcvonású, egész lényén a jóllétnek nyugodt kifejezése ül, de általán vére finom eleganciával bíró úri egyén a főnök. Teljes nyugalommal ül íróasztalához, s egy más után bontja fel a hivatalos leveleket, — midőn a női kézírás is kezébe akad.

Egy futó mosoly élénkíti arcát, — bizonyára szokva van ilyesmihez — de midőn tartalmát olvassa, feltűnően figyelmesebb kezd lenni, székét közelebb vonja íróasztalához és újra — meg újra elolvassa. Valami kellemes kis szerelmi kalandot vélt e sorokból remélni, de mekkora volt csalódása, midőn teljes ellentétben egy őszinte nyílt kérés talált benne, mely egy bizonyos ügyben támogatására vonatkozik. Mindenesetre sok naivitás kell hozzá, hogy a mai korban ilyesmit tegyen valaki — de megtörtént. A levél így hangzott:

„Uram! — Gyakori s így megszokott eset az ön helyzetében éppen állásánál fogva, hogy itélnie, vagy

fölmentenie kell az embert, midőn az lelki bonyodalmainak közepette bizonyos tettekre ragadtatja magát. Bizonyos tekintetben az orvos szerepét vállalja el, mennyiben a lelki betegségek gyakran súlyosabbak a testinél. Az orvos is míg betegénél megállapítja a diagnózist, előbb a betegség indító okait fűrkészi; ép azért kérem ne ítéljen hamar tettem fölött.

Ön Uram, mondhatni a szerencse gyermeke, s mind azon boldogság között, mely környezi, ritkán érheti azon tudat, hogy önmagával teljesen meg van elégedve. Jóleső érzés hatja át egész lényünket, ha bensőnkbe tekintve büszke öntudattal mondhatjuk el: embertársammal jót tettem! Higgye el, ezen benső öröm tisztább ragyogású az arany csillogásánál. —

Hogy a félreértések elkerültesse, kérem engem holnap a hivatalos órán elfogadni — rövid leszek.“

Reménylő patiente:

H. Clotild.

Csakhamar tisztában volt a levél olvasása után, hogy nem közönséges egyénnel van dolga; a kifejezések választékossága, az irányának helyes szöfűzése — mindenesetre sokoldalúságot és műveltséget árultak el.

Talan éppen e szokatlanság, ami érdekét felkelté, s látható türelmetlenséggel gondolt a találkozásra, mely a hivatalos helyiségben lett kérve s nem lakásán — a mi ily esetben teljesen feltűnő. Azt mondják, az írás az ember egyéniségét jellemzi, — nos ebből következtetve sokat remélt e látogatástól.

Ezalatt hasonló türelmetlenül és izgatottan gondolt a bizonytalan eredményű találkozásra a levél írója. Egy földszinti virágos ablakú csinos szobában ül Berta, a csinos özvegy egyike azon nőknek, kik nem nevezhetők classicus szépnek, de egész lényük és arcvonásuk a kellemes összhang vonzó sajátosságával bír, s főképp mondanók lebilincselő.

Egyre nézi a fali óra jelzését, mely indulásra

figyelmezteti. Teljesen félretéve a nők öröklött hiúságát még a tükörbe is alig pillantott, hogy az elmaradhatatlan szépítő művészetet megtegye. Mily nevezetes körülmenyének kelle lennie, hogy azt háttérbe szorította. Gesztenye szőke haja a gyors mozgásban széthomolva igazán utánozhatlan hullámlásban körítette halvány arcát, mely most a benső izgalomtól gyöngy pirban tündökölt. Nagy szürke szemek sugárzó fényben ragyogtak. Szabályos karsú kis termetére egyszerű ruhát öltött, nem a jelen divatozó reptől valamiket, — melyek nagyon is félrevezetik a nézőt, s a nőket igen hiányosnak tüntetik fel a szegény férjek előtt . . .

Tehát azon egyszerű toilletben oly kedves, oly bájos asszonyka vala, hogy nem esoda, ha annyian óhajtották tőle az özvegyi fátyol letevését. Helyzete nem vala rózsás, egyike azoknak, kik a szellemet és lelket egyaránt fárasztó munkával gyötrik magukat, hogy a mindennapit biztosítsák számukra.

Özvegy anyjával s egyetlen kis gyermekével élén egy fiatal vállaira az élet sokféle küzdelmei tömörültek. Súlyos beteg lőn, — s ez idő alatt félben hagyott munkákat nem bírta végezni, ha egészen nem akart maga is tönkre menni. A nélkülözés ijesztő mérvben nézett rájuk. Segélyért kelle folyamodni. De kihez! Hiszen ma már nincsenek érző szívek; kinek mindég volt, az nem tudja, mi a szükség; kinek véletlenül lett, — az felejté mi volt a nincsen.

Végre megpróbálta igénybe venni azon ember segítségét, kit sohasem látott, de kinek jó, nemes szívét számtalanszor hallotta. Sok álmatlan éjjelében, küzdelmébe s nehéz elhatározásába került, míg e merész-ségre vállalkozott.

Könnyebbült szívvel menesztette útnak levélét, csak aztán jött az igazi nehézség, midőn a találkozásra gondolt. Minő véleményét táplál, milyen fogadtatásba részesül, oh csak aztán vette észre lépésének merész-ségét. De a kocka el volt vetve!

és a takarékosági hajlam szunyadó szikráját felébresztve, a lassu de biztos haladás lehetőségét új keresetforrásokra oktatta és buzdítva, meg is szerettesse annyival inkább, mert ezek is nem nyereszkesedésre lévén alapítva, nem az adós kifosztását, de fölségélyezését célozzák. A gyöngyösi központ vezetősége készséggel megy el bármely községbe, ha meghívást kap, a felvilágosításokat megadni, esetleg ott szövetkezetet alakít.

Ezenkívül a gyöngyösi központ sajátígen szerény regijeinek fedezése céljából betéteket elfogad s tagjainak lehető olcsó kamatláb mellett kölcsönüket folyósít; de főcélja e megye területén a szövetkezeti szellemet terjesztetni, s annak fejlődését előmozdítani: s ha majd e szellem a megyében megerősödik, s az első sorban jelenleg leginkább a hitel olcsó kielégítésére alakult községi szövetkezetek megizmosodtak, könnyebb munka lesz egy lépéssel tovább menni, beszerzés és értékesítés javításra irányuló szövetkezeteket teremteni, s ha majd általánosan megszerettetik, a kisebb erők összetétele által elérhető erő teremtő hatalma s ha majd akár vidéki, akár fővárosi karterekkel ellen gazdaközönség alakítani fog egy védelmi láncot, mely a kisbirtokost a közép- és nagy birtokossal összefűzi, akkor majd nyugodtabban nézhetünk az aratás felé, mely ma oly kevés reménnyel biztat, hogy csak a jó Isten kegyelmébe vetett erős bizalom tartja fön azt az osztályt, mely a magyar nemzet igaz és erős, földjéhez rögzített alapja volt ezer éven át. (T.)

Színház.

Monory Sándor szintársulata kedden közkívánatra másodszor a „Bányemestert“ adta, mely alkalommal meggyőződünk, hogy a közönség kíván, de nem áldoz. Az előadásról ép oly dícsérettel szólhatunk, mint az elősorról.

Szerdán zónaelőadás volt. Örömmel konstatáltuk, hogy a szinkör megtelt, miért a szereplők sem voltak hálátlanok, mert örömmel és mint mindenkor igyekezettel játszottak. Előadásul a „Próbaházasság“ a népszínház sok ideig volt cassa darabja került színpadra. Monoryné (Biri) és Szalóky (Berci) ismét szép énekükkel vívták a közönség tetszésnyilvánítását. Kulcsár és Markóné kedvesen játszották a jó öregeket. Monory a cselédszerző, Markó Emilia Klára, Csanády az öreg cseléd és Mérey az őrmester szerepében tűntek ki.

A Kossuth-kuplét Agotay énekeite, melyet a közönség áhitattal hallgatott.

Csütörtökön ifj. Dumas vigjátékát a „Nők barátját“ adták. A czímszerepet Kolozsi (De Ryons) játszotta. Először láttuk nagyobb és önálló szerepben, melynek derekasan megfelelt. Molnár Vilmaról az elmondott dícséreteket ezuttal is megismételjük. Méreyt és Szalókyt könnyed játékukért elismerés illeti. Agotay a papa szerepét játszotta és helyesirási javításával mulattatta a közönséget. Agotay eddigi játékaiból láttuk, hogy

egy sokoldalú színész, — kívánjuk, hogy a nagyobb színpadokon is a siker és elismerés legyen osztályrésze.

Szombaton Magyarország ezer éves fennállásának emlékére dísz előadás volt. Az ünnepélyes program három részből állott és pedig „Bánk-bán“ Katona József remek tragédiájának II. felvonása volt az első rész, aztán következett élőkép Magyarországi történetéből, — a harmadik Mérey Jenő „Apotheozise.“ Végül a Hymnus.

A program valóban szépen volt összeállítva. Bánk-bánban szereplő személyek mindannyian helyesen oldották meg nehéz feladatukat. Különösen Petur bán (Monory) és Bánk-bán teljesen jók voltak. Az ünnepély tényéhez nagyban hozzájárult Mérey Jenő fiatal színész szavalata és Apotheozise. Szavalata teljesen meggyerő, oly érzéssel, annyi hívvel valóban csak az szavalhat, ki saját szerzeményét adja elő. Az „Apotheozis“-ben kiváló kedvességgel játszottak Markó Emilia és Molnár Vilma. Méreyt háromszor hívták elő, mi fényes jele, hogy a közönség elismeréssel volt nehéz feladata teljesítése iránt. Elismerés illeti Resch György karnagy működését, ki nagyban hozzájárult színészeink milleniumi előadáshoz az Emke dalkör közreműködésével. Végre elismerés a közönségnek, ki egyszer mégis teljes számban ott volt a színházban.

Vasárnap Bokor József 100 arany pályadíjat nyert népszínművét a „Telen vagy a jött mentett“ adták. Ünnepe dacára a szinkör kongott az ürességtől. Az előadás époly kitűnő volt mint maga a darab. A szereplők nem voltak olyan hálátlanok, mint a közönség, mely távortartásával beigazolja, hogy inkább a sánge-reiok bohóckodásait, mint a művészetet kedveli, ha nem dacára a sok üres háznak jó kedvvel és jól játszottak. Molnár Vilma ma esti játékával meggyőzött bennünket, hogy nemcsak jeles drámai színésznő, hanem kedves énekesnő is. Monoryné szép énekét élvezettel hallgattak. Csanády Lenke többször megkaczagatta a gyér közönséget. Markóné a nyelvet, de jó szívű parasztasszonyok mintaképe. Markó Emilia csinos paraszt menyecske volt. Szalóky (Marci) paraszt legény szerepében megmutatta, hogy nemcsak kellemes tenor hangjával, hanem elegans játékával is letudja kötni figyelmünket.

A héten megkezdődnek a jutalomjátékok. Csütörtökön Markó Emiliának a társulat kedves naivájának, szombaton Kolozsi Józsefnek a társulat jeles drámai színészenek, vasárnap pedig Agotay Ferencnek, a társulat kitűnő komikusának lesz jutalomjátéka. Hiszünk, hogy a közönség, mely a színház látogatásával ugye megerőteltte magát; ez alkalommal kitesz magáért és a jutalmazandók tehetségét és igyekezetét a legnagyobb pártolással jutalmazza.

A társulat hűtőn távozik körünkől.

H. I.

IRODALOM.

* „Az új világ csodái“ czimű amerikai dísmű 3-ik füzeté is, hasonlóan az előző két füzethez, gyönyörű illusztrációkkal megjelent, vonzó és tanulságos leírását adva a csodás természeti szépségeknek, mik a füzetenben oly sok leleménnyel vannak csoportosítva. A kiadást a Pesti Napló vállalta el s nála is lehet megrendelni. Egyes füzetek ára 40 kr.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 július 30.

— **Érdekes hangverseny.** Vasárnap aug. hó 2-án Békei Józsa hegedű művész, Oppenheimer Leontin, Halász Jolán, Altmann Rella úrhölgyek, valamint Hayn Zsófia, Kohn Málna kisasszonyok szíves közreműködése mellett a Nap szálloda üvegtermében szavalattal egybekötött hegedű versenyt rendez. Műpartoló közönségünk ezen hangverseny iránt ugyis melegen érdeklődik, nem is tartjuk tehát szükségesnek ezen zene estélyt különös pártfogásba ajánlani.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamra** arra kívánja figyelmeztetni az érdekelteket, hogy Münchenben 1896-ban nemzetközi erőfejlesztő és munkagép-kiállítás lesz, a melyet az uralkodó herceg pártfogása mellett az ottani általános iparegyesület rendez. Megnyílik június 11-én s bezárul október 10-én. A bejelentéseknek 1897 mártius 1-ig kell történni. Részletesebb felvilágosításokat nyújt a kereskedelmi és iparkamara irodája a hivatalos órákban.

— **Ingyen permetezők kiosztása!** A „Peronospora Viticola“ elleni védekezés előmozdítása szempontjából a nagymélt. földmiv. Minister Ur 126 drb. „Budapest“ nevű permetezőt küldött szegény sorsú szőlőbirtokosok közt ingyen való kiosztás végett, miért is felhívhatunk, mielőbb forduljanak az alólírt igazgatósághoz. Nem nagyenyedi szőlőbirtokosok részére vasutoni vagy postáni küldés saját költségükön történik. Vinczellér iskola igazgatósága N. Enyeden.

— **A millennium emlékkoronái.** A fővárosban a legutóbbi napokban egy új és nagyon szép dívat kapott lábra. A hölgyek karkötőiről, az óráláncokról, nyakékekről, pénzesztárakról, nyakkendőkről eltűntek a régi szokásos formája apróságok: a szentgyörgy-tallér, és négy levelű lóhere, a szerencsedísz és turbános szerecsen s helyüket a millennium ünnepeit jelképező, igazán izléses, művészi kivitelű milleniumi emlékérem foglalta el. Ezek az emlékérmek tudvalevőleg az ország ezeréves fennállásának emlékére verettek s egy korona nagyságúak. A legszebb emlékérmek ezek, a melyeket Magyarországon eddig elvertek. Pompás mívűek s gyönyörű, mesterséges patina van máris rajtuk. Az érem egyik oldalát a király kitűnő mellképe díszíti, a másik oldalon magyar Gêniousz vezeti kantárszáron Árpád vezér lovát, hogy az új honba, az ősök hajdani földjére vigye. Árpád mögött halvány körvonalakban a felvonuló magyarság látszik. A vidék jó izlésű dolgokban követni szokta a főváros példáját. Ebben az új dívatban bizonyára követni fogja.

— **Leégett falu.** Egy könnyelmű asszony vigyázatlanságának lett áldozata egy temesmegyei község, Keszniez, melynek nagy részét óriási tűz pusztította el. Riszta Petru, vagyos paraszt felesége, a kályha parázsát valamely közeli szalmazsákra dobta, mely csak hamar meggyult, ettől pedig a ház borult lángokba. A tűz rohamosan terjeszkedett tovább; a falunak több

Midőn az ajtó előtt volt, pillanatig habozott, — végre remegő kis keze megnyomta a kilincset . . s a két ismeretlen ismerős szemközt állott.

Pár percig szótlannul állott, de végre helyzete s ebből kifolyólag célja csakhamar tisztába tették egymás körét, s keresetlen egyszerűséggel, s megkapó őszinteséggel ecsetelte jövetelét. Csengő, kissé elfogult hangon mondá:

— Uram! — felesleges bővebben beszélnem, ön bizonyára megértett, csak arra kérem még: ha segítsége oly őszinte és tiszta, mint az én kérésem, akkor hálás szívvel veendém azt; de . . . ha azt hiszi . . . hogy nekem drágábban kell megfizetnem, . . . oh Istenem! feledje, hogy valaha önhöz mertem fordulni . . s hangja elfojtódott a zokogástól. Szép szemei könnyekkel teltek meg, s szomorúan csüggeszti le fejcskóját reményének sikertelenségén.

A férfi csak nézte — nézte s hallgatta az előtte álló nőt; megszokott hidegvére elhagyta, s valami sajátságos, — mondhatni bűbáj fogta el, midőn annak tisztaságot sugárzó szemét nézte, s kedvesen kérő szavára, oly meghatottságot érzett. Ugy találta, — hogy e nőt megkülönböztetett tisztelettel nézi, mintha együtt érezne vele, — szóval egészen átváltozott e nem tapasztalt varázs alatt.

Biztosította egész tisztelettel, hogy semminemű gondolata nem volt kérését illetőleg, — s már a levél olvasásakor bizonyos távortartást parancsolt; de valóban ő maga érzi, hogy életében először az őszinte vonzalom csak most ébredt fel eddig közönyös keblében.

S a szép kicsi asszony merész elhatározásának eredménye az lón, hogy a hideg, unott emberre oly hatással volt, hogy nem csak nem vonta meg támogatását, de legfőbb célja volt őt örökre boldoggá tenni.

Pár hó múlva, mint édes boldog pár enyelegnek

azon merész lépésről, mely mindkettőjüket boldoggá tette, s bebizonyította ama sarkalatos igazságot: a ki mer, az nyer.

V. né Ilonka.

Mért nem nőülök meg?!

„Szép állat az asszonyi állat; szép, de veszedelmes.“ A költő eme állítását bizonyítja az éntörténetem. Ha megengedi szép Anous nagysám, szórakoztatására elmondom.

— Kezdje kérem; hallgatom . . .

— Körülbelül másfél éve megismerkedtem egy igen kedves fess asszonnyal, ki rokonait jött látogatni K. városába. Szellemes, finom volt minden ízében, s a mi fő, csupa szív! mint rokonaitól értesültem, ez volt a szerencsétlensége.

Férje egy vasakaratu gyáros, (kihez becsavagyó anyja erőltette) nem tudta felfogni, hogy a legdrágább kincse: mivel bír, ez az asszony! . . . Nem értette meg!

Sokat bántódott az elhanyagolt, magára hagyott szép kis teremtes; finom vonásain, gyakran könnyek nyomát fedeztem fel.

Saját kebelvilágával tépelődve, csaknem érzéketlen lett minden és mindenki iránt . . .

Csak néha ragyogott fel két nagy fekete szeme, mint a csillár bevilágítva a sötétségben tévelygők lel két, mikor egy-egy jó gondolat, vagy egy-egy ügyes élez született, rendes körülmények közt bizarr gondolatoktól hemzsegő agyában. Aztán ismét sötét lett . . . eltűnt a lidérczény sejteni cagedve csupán a parázst, mely a hamu alatt lappang, él!

Kedvet kaptam szikrát dobni, felgyújtani fásult kedélyét!

Bevallom, azt hittem, könnyen fog menni! sőt vita tárgyát képezte köztem és barátaim között; fogadást is tettem reá! . .

Naponta találkozunk színházban, sétányon; mindent ott ragyogott Ő!

Egy este szerelmet vallottam neki. Nem éreztem ugyan, de azért megcsékedtem, mint azelőtt annyiszor! . . . Kikaczagott!

Milyen kacaj volt ez! . . . Arczomba kergette a vért, sohasem ballott ember bátorozottabb visszaütést! . . .

Vérig sértett egyetlen szó nélkül.

Nem vette tudomásul nyilatkozatom . . .

Elhatároztam, hogy kerülni fogom! . . . Nem bírtam; vonzott, mint a delej! akaratom ellen foglalkoznom kellett vele . . . Bántott, ha mással beszélt; öröngtem, — ha ránézett valakire, — árnyékává lettem egész télen a nélkül, hogy szólani mertem volna hozzá vagy csak közeledni is.

Betegje voltam! . . . meggyőződtem, hogy nem tudok nélküle élni, hogy szeretem; a felületes modor a nőkkel szemben . . . lefeszett rólam. Egyért tisztelőjűk lettem! . .

Háborgó tengerre vált lábaim alatt a föld. Agyam a legörültebb gondolatok, tervek tárházának bizonyult; hogy bírhasam, elhatároztam.

Megölöm az urát . . . Megsértem, kihívom, lelövöm. De neki enyémnek kell lennie.

— És most, ha úgy tetszik, nevéssen ki! De imé én bevallom, remegtem a tett színhelyén — nem bírtam fegyverem elsűtni!

Az Isten megóvott a gyilkosságtól . . .

Felgyógyulva a kapott sebből, megismertem a gyárost . . . Egy dörmögő medve, a kinek helyén van az esze, de nincs szíve! . .

Volt nekem! lázasabban dobogó, mint valaha! . .

Muló félben volt a tél; a verőfényes tavasz egy délutánján a város egy néptelen csendes utcáján bódorogtam, czéltalanul, gondolatokba merülve . . . Egy

mint felerésze teljesen leégett. Számos család koldus-
botra jutott. Risztánét átadták az illetékes bíróságnak.
— **Háromezer forintos koldustarifa.**
Ityon, Aradmegyében egy Dásza nevű ember koldu-
lással kereste kenyerét. Egyszer az a koldus a közsé-
nek egyik düledékes pajtájában buzódott meg, a hol
egy szemes kocsis elemelte a tarisznyáját s a mikor
elcsípték, bevallotta, hogy a koldustarisznyában három
ezer forintot talált. Erre a felfedezésére a koldus rög-
tön elfogták s ekkor aztán kitűnt, hogy ez a három-
ezer forint csak csekély része annak a vagyonnak, a
melyet a rongyos ruhájába bujtatott ember magának
vállaltott, mert kiderítették, hogy a koldus vagyona
meghaladja az ötvenezer forintot.

— **A hus főzéséről.** Sok gazdasszony jár el
nagyon tévesen, mikor a húst a vér kiáztatása végett
sokáig áztatja a vízben, ezzel a hús tápláló anyagát is
kivonják. Tökéletesen elég a husnak egyszerű megmo-
sása. Sokkal fontosabb azonban, hogy falun igen gyak-
ran állott s már megszagosodott húst hoznak haza a
mészárszékből. Ezen úgy lehet segíteni, ha azon vízbe,
melyet a főzésre feltettük, a hussal egyidejűleg ne-
hány darab izzó faszenet teszünk s a húst azzal együtt
főzzük. A szén a rossz anyagot magába veszi s mind a
hús, mind a leves visszanyeri jó szagát és ízét. A ha-
lak főzésénél, ha így használjuk a szenet, a kotu izt
szintén el lehet venni. A nagyon vén, marhabúst puhára le-
het hirtelen főzni a következőképen: Mikor a húst
elhabozták s nagyobb forrásban van, mintegy 3 font-
húsa 2 kanál erős rozspálínkat kell tölteni. A hús, ha-
la legvénebb marhaból volna is, így esetben hirtelen meg-
puhul, attól pedig nem lehet félni, hogy a pálinka szá-
ga megérzik rajta. Pálinka hiányában erős borecet
is jó.

— **Szerkesztői üzenet.** Mérei J. urnak, helyben. Tér-
szüke miatt prólogját nem közölhetjük.

C S A R N O K.

A primadonna leánya.

— Genre. —

Irta: D'Amant Leó.

Erdei Rózsáról senki sem tudta, hogy hány esz-
tenő nehezedik vállaira, a mikor lenge ruháiban
tánczolta a kankánt, közben sikamlós kuplékat énekelve.
Hogyan, hiszen alig is látszott 20—22 évesnél
többnek. Sikkes is volt, fess is, s így hát nem csoda,
ha csakhamar akkora udvarló sereg vette körül, hogy
azt sem tudta már: ezt a virágot vagy illatos levelkét a
sok Jani, Feri, Karesi és Isten tudja micsoda nevű
urak melyike küldte „bódolatának jeléül“, mint azt
mondani szokták.

Dömbly Rudi báró, aki különben nagy Don Juon
bírében állott, még csak 21 éves lehetett, s minden
jónévelésű novellában található unós until leirt bárós-
káktól még csak annyit sem különbözött, hogy ezáltal
megszerezze magának azt a jogcímet, hogy e helyen
újabb leírását kísértük meg. Önöket tehát, tisztelt
olvasóm, megkímélem attól, hogy elmondjam Dömbly
Rudiról, a kit közönségesen Rusinak szólítottak ezim-
borái, azt a bizonyos szűró szemeket, arisztokratikus
metszetű orrt, délelég termetet, szinte piperkőz öltö-
zetét, s a többi sablont, melyet némi jóakarattal
minden báróra rá lehet illeszteni.

Előzőleg jelentem, ki e helyen, hogy leírásokat
tehetséges, még mindig fiatal írófarsam, Jókai (félreértések
elkerülése céljából megemlítem, hogy és Jókayt, a Móri,
gondolom) sokkal jobban tudná eszközölni nálamnál,

szorre az előítéleti utcasarkon hirtelen befordulni látom.
— Egyedül.

Most, vagy soha! Éreztem, történjék bármi — be-
szélnem kell vele! Feleletét, szavakba foglalt feleletét
bírom kell!

Hozzá siettem, — komolyan, egész lényemben re-
megve kértem:

— Elhiszi-e már, hogy szeretem? . . . hogy nem tu-
dok ön nélkül élni, hogy feleségül öhajtom venni? . .

Egy lángoló tekintet vala a felelet, mely öröklő tett.

Megragadtam a kezét, remegett; mialatt parancso-
lólág intett, hogy távozzam.

Nem mentem.

— Egy szót; egyetlen szót! esengtem, aztán
megyek . . . Gyűlöl?!

— Nem!

— Szeret!?

— Nos hát, igen! de . . .

— Eh, mit de! a többi az én dolgom! megszök-
tetem, el fog válni! nem tudok ön nélkül élni! . . .

Elviszem innen, messze, messze! úgy-e eljön? úgy-e
lesz az én aranyos édes kis feleségem?

Piruló arczezal hallgatott; kezembe teledett kis
keze remegve szorította meg az enyémet; haza kísér-
ve önként borult a keblemre. Sirt, kacagott örömeiben,
olyan volt, mint egy gyermek az az édes, édes asz-
szony! . . .

Határtalan volt boldogságom!

Határtalanabb lett bánatom, — másnap bült helyét
találtam, — visszament a férjéhez, itt hagyott — kétségbe-
eséssel, asztalomon egy nyitott levelet találtam a kö-
vetkező tartalommal: „Szeretném . . . De maga szegény.

... Feledjen el! Nunnus.“

Azóta nőgyűlölő vagyok. — De „öt“ még sem
feledem el soha!

Kolozsy Főzsef.

de ő már annyi bárót irt le mint egy adótsízt, mikor
az adóleírásokat végzi, hogy elbátároztam, miszerint
egyszer magam is főlesapok leírónak.

Ellenben volt Erdei Rózsának egy virágszép 16
esztendő kis leánya, akit sokszázadmagával ezuttal
Miminek kereszteltünk el; (no lám, van már keresztelő
is. Elő azzal a keresztel. Ez épen a bibi. Mimi szép
volt és tüde, s minden elődason ott láttuk őt a nézőtér-
ren, a mikor az „édes mama“ játszott és oly ártatlan
arczokat vágott a sok trágárság hallatára, hogy —
kedves emberek lévén — elhittük neki, hogy azokat
meg nem érti. Ott ült nap-nap után a deszkaalkotmány
képezte színház 4 ik padosorának egyik elfoglaltan
helyén.

Már úgy megszokták őt is, meg Dömbly Rudit is
— mert Dömbly mindig vele, vagy ha úgy tetszik
mellette volt — hogy ha egyszer megkérték az e őa
dásról, mindenki mintegy keresni látszott őket.

Oly szeliden, oly édesen bánt Rusi a ki leány
nyal, hogy örült nagyon a „kis mama“, hogy feltett
drága kiúcsát, Mimikéjét, ilyen jó gardémra bizta.

Epen valami esőrgősapkás, bohókás operettet ad-
tak (sietek megemlíteni: ezt nem én írtam. Mert az
én operetteimnek az a különös ösmertető jelük, hogy
sohsem kerülnek színi — tehát szint vallottam. *)
Rózsikának fényes szerepe volt benne.

A színház zsufolásig meg is telt szép és szépszá-
mú közönséggel. A prosceniumot és az első padosorokat
azok a bizonyos nyári habitúknak foglalták el és lesve
várták, mikor jelenik meg a kis Rózsí.

Kis vártafa benn is termelt a színpadon. Oly
jól festett a kis herceg hercegi kosztümjében, hogy
„ah“ és „áh“ volt az egész színház.

Vig volt és sikkes, mint mindig.

Egyszerre szeme a negyedik padosorra esik —
így szokta már ezt minden föléptekor tenni, ellenőri
zendő, ha vajh Mimikéje ott van-e a Rusi oldalán.

Egyik jelenés a másik után folyik le, de a kis
lány csak meg nem jelenik a szokott helyén.

— Nem lehet — nem lehet rosszul, hiszen Rusi
val előttem mentek el a legvidámabb hangulatban,
így töprengett az első felvonás után a kétségbeesett
anya. Elküldte a két színházi szolgát és öltöztetőnőjét,
hogy nézzenek a lány után; közben megindult a má-
sodik felvonás is, s ő széles jókedvvel énekelte nagy
belépő keringőjét, melynek refrainre így hangzik:

... Boldog az ki feled,
Hol segíni nem lehet . . .

Visszaérkeztek a szolgák — eredménytelenül. Az
öltöztetőnő sem tudott különben mondani: mindenütt
voltam — nem látták sehol, sehol.

A harmadik felvonásra is megadta a rendező a
esengetyűjelet, mindenki a helyén áll, várva a végszót,

*) Ej, ej kis hamis! hát a „Máltai lovag“ és a „Nászéj“
budapesti és debreczeni sikereit ki élvezte? (Szerk.)

Nyiltér*)

Hamisított fekete selyem

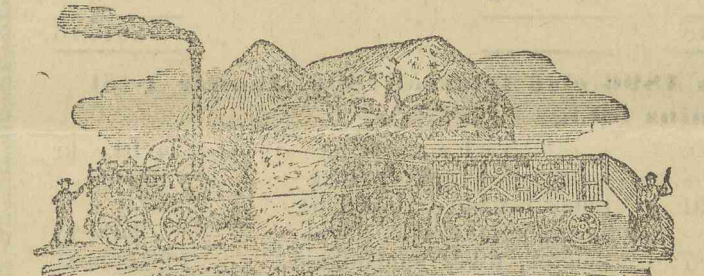
Egészünk e
tát a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rögön kide-
rül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél
nyomban összepödörödik és csakhamar kiálszik, maga után
esekély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem
(mely zsiros színű — szalonnás lesz és könnyen török) lassan
tovább ég (mintbogy rostszálai a festanyagtól telíteten
tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely
valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik csak
meggömbül. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, el-
porzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (es. k. ud
variszállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva
postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintá-
kat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő
valódi selyem szöveteiből. Svájcba címzett levelekre 10
kros, és levelző lapokra 5 kros bolyeg ragasztandó. Magyar
nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovathan megjelenő közleményekért felelőséget
nem vállal el a szerk.

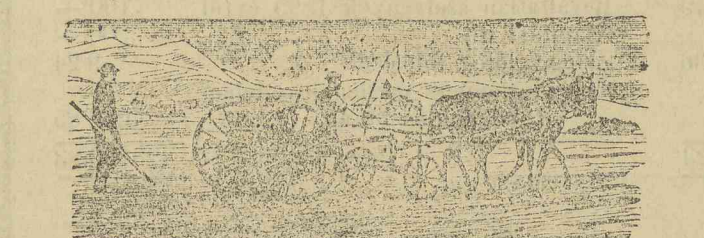
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

ocomobil és gőzseplőgép-készletek 2/3 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-
cséplőgépek, tisztító-rosták, kon-
kolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

COLUMBIA a legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, repavágók, kukorica-
morosolók, daráló, őrlő-malmok.

gyetemes aczel-ekék 2 és 3 vasu ekék
és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kíváratra ingyen és bérmentve küldetnek.

hogy a kellő pillanatban jelenéséről le ne késsék. Egy-
szerre a színpadi benyiló ajtó feltárul és rajta félénken,
balálapadtan, mint egy meghajszolt özike, lép be Mimi.

Minő változás . . .

Az anya és a színész nő egymással vad tusára keltek.
A színész nőt hívja a kötelessége, az anyát gyermeke-
„Tessék, tessék az Istenért, — rohant hozzája az
ügyelő, — lekésünk Rózsika!“

A következő pillanatban már a színpadon találjuk
Rózsikát, amint azt az általa népszerűvé vált kuplét
énekl, melyben elmondja egy ifjúról meg egy lányról:
hogy szerették meg egymást, de bármít is csináltak,
nem jöhettek egymás közelébe, mert köztük volt egy
magas palánk.

„De boldogok még se valánk
Hiszen köztünk volt a palánk.“

Az utolsó versszakban aztán egymásé lesznek és
a kis lány így kéri friss férjét:

„Uram ne legyen oly falánk“

Mire nagy csintalanul, Rózsa hozzáénekelte:

„De nem volt köztük a palánk.“

A mikor ezt az utolsó refraint elénekelte —
kirohant a színpalak mögé, hol remegő kis lánya vár-
ta, — a mikor pillantásaik összeértek az anya borzasz-
tót sejtett.

— Hol van Rusi? — kiáltott.

— Jön utánam, azt mondta, menjek csak előre
és elkezdett keservesen sírni.

Borzasztó jelenet volt ez, ilyet még a rozoga
öltöző falai nem láttak.

Rózsí felállt, inai reszkettek.

— Távozz innét — távozz, hogy ne lássalak soha
többé, s ezzel elfordult a remegő kis lánytól.

— Mama, édes kis mama, erőlködött az anya
térdeit bevesen ölelgető Mimi, boesáss meg, szörnyű
volt a mit tettem. — Összerogyott. Egy félóra múlva
úgy szedték össze az elaléltat az orvosok.

Dömbly Rudi megnyerde a fogadást, melyet a kaszi-
nóban kötött, mikor arról volt szó, hogy Rózsí is, meg
a lánya is megközelíthetetlen. — Társai megratulál-
ták, s jót nevettek a balga kis leányon, ki elég
együgyű volt hinni Rusinak.

Az előadások változatlanul folynak, Rózsí mama
tovább is oly vervevel és annyi sikkal énekl a „pa-
lánk“ kuplét mint azelőtt. —

Dömbly Rudy most már nem a negyik sorból,
hanem egyik földszinti páholyból nézi végig az előadá-
sokat, csakbogy mellette nem a kis Mimi, hanem egy
orfeamos bölgy ül, mogyoró nagyságú türkís fülbevalóit
pedig szívesen bámulja meg apraja, nagyja. — Mimi
elárusító egy kiállítási pavillonban, s az arra baladók
szemügyre sem veszik az összeaszott vézna kis terem-
tést, s csak akkor méltatják figyelemre, ha olykor
köny csillog szemében — valószínűleg Dömbly Rudit
látta szeretője karján.

SCHICHT-féle szin- szappan

törvényileg bejegyzett
VEDJEGY

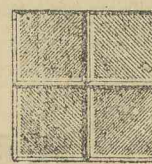
igen jól kiszáradt, kitünően tisztít

felette takarékos a használatban

garantált tiszta és ártalmatlan a fehérneműnek és
kéznek, egyáltalában a legjobb az összes szin-szap-
panok közül.

Senki sem fog egy kísérletet megbánni.

Kapható Misselbacher J. B.-nél.

MELOCOPEPÉTER
BUDAPEST

VI. Dévaut cza 21.
Műanyaggyártás, cementgyártás és betonépítési vállalat.
Cementgyártás minden nagyságban.
Kiváló minőségű cementgyártás, szilárdság és vízállóság.
Cementgyártás minden nagyságban.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első és kir. kizár. szabadalma

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

KRONSTEINER KAROLY WIEN, III. Hauptstrasse 120. szám, saját házában.

48 7—20

Főhercegi és hercegi uradalmak, és és kir. katonai raktárak, vasut., ipar, bánya és hármortársulatok, építkezési munkálatok, **VÁLLALKOZÓK** és **ÉPÍTŐMESTEREK**, valamint gyártólajdonosok szállítója. — Ezen homlokzatfestékek, melyek mészből oldhatók, száraz porított állapotban, 40 különféle színminőségben, különként 16 krtól feljebb szállítanak és a festékszínnek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz. — Mintalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.

Sz. 2576—896 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közli, hogy Lázár Gottlieb Drombári lakos végrehajtónak Dávid Juon drombári lakos végrehajtást szenvedő ellen 41 frt 10 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a Drombári 37 sztkben A + 1—7 9 10—20 r. sz. a foglalt fekvőknek Dávid Juont illető $\frac{1}{3}$ rész jutalékára összesen 454 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1896 évi szeptember 21 én d. e. 9 órakor** Drombár község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881 november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. tcz. 170 §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tszék mint tkvi hatóságától.

Gyulafehérvárt 1896 évi május hó 19-én.

A kivonat hiteleségét igazolja

Kiss János kiadó.

Sz. 1290—1896 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Ogner Nikolae és neje végrehajtónak Grozav Mária és társai végrehajtást szenvedő elleni 41 frt. 85 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében vizaknai kir. járásbíró területén levő Hosszútelke község batárán levő hosszútelki 15 sztkben A + 2. 3. 5. rend 1579. 1580. 2491. 2617. 2618 hrsz. a. felvett és Grozav Mária, Grozav Sonea és kis korú Fleaka Vaszilie lui Izmailla tulajdonát képező egészrész ingatlanaira 445 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron az ingatlanokat terhelő 35 frt. 43 $\frac{1}{2}$ kr. dézsmát hátralék érintetlen hagyása mellett az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1896 évi szeptember 28 án d. e. 10 órakor** Hosszútelke község házában leendő megtartása nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. 60 tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 tcz. 170 §. e értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Vizaknán 1895 június 13 án.

Gajágó kir. jbiró.

HIRDETMEY

A „Gyulafehérvári népbank részvénytársaság” igazgatóságának f. év június hó 15-én tartott ülése határozatából*) az alapszabály 4. §-a utolsó bekezdése értelmében a t. részvényesek ezennel értesítettek, miszerint: a 100 frttal kibocsájtott részvényekre eddig befizetett 70 frton felüli 30% azaz részvényenként 30 frt. az alapszabály 5. §-ára**) hivatkozással 3 egyenlő részletben befizetendő.

A befizetési módokat következőleg állapítottak meg:

1896. Augusztus 20 án lefizetendő részvényenként 10 frt.**1896. Szeptember 15 „ „ „ „ „ 10 frt.****1896. November 15 „ „ „ „ „ 10 frt.**

A részvényesek fölkértnék, hogy a részlet befizetések alkalmával ideiglenes részvényeiket az abban eszközözendő nyugtázás czéljából bemutatni sziveskedjenek; az utolsó részlet befizetése után az alapszabály 7. §-a***) értelmében az ideiglenes részvényjegyek végleges és teljesen befizetett 100 frtos vagyis 200 koronás részvényekkel (részvényenként 1 korona díj befizetése ellenében) becsereztetnek.

* Az alapszabályok 4. §. utolsó bekezdése: Esetleg szükségesnek jelentkező további befizetés ek módját az igazgatóság elhatározza. —

** 5. §. Minden részvényes köteles a befizetési határnapokat pontosan betartani, késedelem esetén 6% késedelmi kamat fizetendő.

*** 7. §. A mint az alaptőke teljesen beletelve, az ideiglenes részvény-jegy végleges és teljes részvennyel cserélendő fel. Ugy az ideiglenes, mint a teljes részvények folyó száma alatt névre szólóan állítandók ki.

A Gyulafehérvári népbank részvénytársaság forgalom kimutatása 1896 év első feléről 1896. Január 1-től Június 30-ig.

Bevétel	frt. kr.	Kiadás	frt. kr.
Készpénz 1896 Jan. 1-én	4227-63	Betételekre	97898-89
Betétekből	92724-76	Kölcsönökre leszáml. váltók	584276 —
Kölcsönökből beváltott váltók	569500-74	„ jelzálog	3409 —
Zálog előlegek	8974-70	„ zálog előleg	10419 —
Jelzálog	671 —	Pénztár	986306-59
Pénztár	986306-59	Vizszámszámítások	168736-56
Vizszámszámítások	192816-56	Forgalmi számlák	94019-09
Forgalom számlák	95985-14	Megbizások	6589-88
Megbizások	6259-33	Felszerelés	121-79
Kamatokból kölcsönök után	15146-73	Betét és vizszámszámítási kamatok	3622-20
		Kezelésre, fizetés, házber., irodai költség	1374-19
		Adó illeték	350. —
		Beváltott szelvényekre 1893 évről	9. —
		„ „ 1894 „	13-50
		„ „ 1895 „	4900 —
		Tőke kamat adó	411-47
		Egyenleg pénzkészlet 1896 Jun. 30.	10155-91
	1972613.18		1972613.18

Nyersmérlege 1896. Junus 30-án 1896 első feléről 1896. Január 1-től június 30-ig

Vagy on	frt. kr.	Te he r.	frt. kr.
Részvényesek tartozásai	30000. —	Kibocsájtott részvénytőke	100000. —
Készpénzben 1896 június 30 án	10155-91	Ebből befizetve 70.000 frt.	4606-25
Értékpapir szelvény és ércpénz	2980. —	Betétek, tőkés kamatokkal	233209-91
Kölcsönökben: bankváltók	336668-87	Oszt. magyar bank	20650. —
Ebből jelzáloggal biztosítva 126340. ft.		Vizszámszámítások	62780. —
Kölcsönökben, zálog-előleg	8249-30	Fizet. tők. kamatadó 1896 Jun. 30-ról	475-98
„ jelzálog	36282. —	Beváltatlan szelvények 1895 évről	100. —
Felszerelés és leltár	2121-79	Alapítási díj	200. —
Posta tkpénztár check giró számlái		Zálog, előleg fölösleg	9-24
követelések	2662-36	Egyenleg, nyers mérleg jövedelem	7088-85
	429120.23	1896 Junus 30-án	429120.23

Gyulafehérvárt 1896 Július 12 én.

Cserba s. k.
főkönyvvezető.

A Gyulafehérvári népbank részvénytársaság igazgatósága.

Nyomatott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.

A Zalathnai kénkovand ipar r. t. Brassói kénsv- és műtrágyagyára

ajánl: mindenmely száraz és könnyen szórható szuperfoszfátot, répa, szőlő és árpátrágyát, Thomassalaklisztet, chilisalétromot, kén-savas ammoniákat és minden egyéb műtrágyát szavatolt tartalommal.

Fölvilágosításokkal és részletes árjegyzékkel szívesen szolgál

a gyárvezetőség Brassón, valamint a központi iroda

BUDAPEST IV, Bécsi-utca 5 szám.

A ki állandóságát akarja biztosítani.

A ki pénzt akar keresni.

A ki háztartásában sporolni akar az vegye meg a

Pauly-féle Receptkönyvet

melynek tartalma 1000 receptre terjed. E könyv tartalma legjobb és legolcsóbb utasításokat ad minden családnak és gazdaságnak mindenféle cikkekben ugymint: finom liqueur, szeszek, égetett szeszes italok, balzsam, élet szesz, titkos gyógyszerek, eczet, seprő, must, 17-féle finom borok, medve borok, sör, sütdék, szappanyok, pomádék, tenták, mustárok sth.

E könyv híres szerzője, az országos kiállításán Agram, Arad, Grác és Temesváron a nagy ezüstéremmel lett kitüntetve. A 320 oldalú erős könyv fűzve ára 2 frt. vászonkötésben 3 frt. E könyv ajánlható minden család, gazdaság, vendéglős és kereskedőnek. **Megrendelhető csak Pauly Miksánál, Köflach (Steierországban.)** 96 4—6